

วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning

ผู้วิจัย

นางพิศมัย คำทอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning
ผู้วิจัย	พิศมัย คำทอง
สถานศึกษา	โรงเรียนทรายมูลประชาราชบุรี
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราชบุรี จำนวนร้อยละ 90 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning และ 2. เพื่อสังเกตและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักเรียนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning 2) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และ 4) แบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างเพื่อสังเกตและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักเรียน โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทรายมูลประชาราชบุรี แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนตั้งแต่ร้อยละ 95 ขึ้นไปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงด้านการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้มากขึ้น

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, การสอนแบบเชิงรุก, การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning ในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายมิตร ศรีชัย ผู้อำนวยการโรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ และผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2565 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติการด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ และกระตือรือร้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อผู้อ่าน เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากงานวิจัยนี้มีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

นางพิศมัย คำทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	39
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้.....	45
ภาคผนวก ข แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	62

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นภาระงาน..	30
2 เกณฑ์การแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการพูดตามกรอบ CEFR	31
3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning	36
4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(CLT) แบบเชิงรุก Active learning.....	37
5 สรุปร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษตั้งแต่ ร้อยละ 70 ขึ้นไป.....	38
6 สรุปร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ ร้อยละ 70 ขึ้นไป.....	38

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ ในวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและมุมมองของสังคมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 220) การรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จึงถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญ เป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อสาร รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (สถาบันภาษาอังกฤษ. 2558: 9)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น แต่จากผลของการจัดลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกโดยสถาบัน EF Education First ที่ระบุว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้นลดลงเรื่อย ๆ โดยในปี 2563 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 89 จาก 99 ประเทศทั่วโลก ในปี 2564 ลดลงไปอยู่ที่อันดับ 100 จาก 112 ประเทศ ล่าสุดในปี 2565 ประเทศไทยมีผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่อันดับ 101 จาก 113 ประเทศ ซึ่ง

คะแนนที่ได้ถือว่า เป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาก และยังมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อย ๆ (EF Education First. 2565: ออนไลน์)

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้เสนอแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง นั่นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ซึ่งมีข้อมูลสนับสนุนข้อความดังกล่าวด้วยผลการวิจัยที่ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดข้างต้น คือหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและการพูดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ชไมพร ชาญวิจิตร. 2560: 72-73, สุขุมภรณ์ แคลสิค. 2561: 131-133, ชญานิน พันธุ์ศรีสุวรรณ. 2559: 55, วณิชชา ราชโยธา. 2559: 98-99) นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active learning ซึ่งเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน โดยลงมือปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้และเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้ ใช้กระบวนการคิดขั้นสูงในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบสร้างสรรค์ สามารถใช้การปฏิสัมพันธ์ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน จนสามารถสร้างองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ มีงานวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning สูงกว่านักเรียนที่ใช้การเรียนการสอนแบบปกติ (สิทธิพร ชูสิทธิ์ธรรม, ณัฐวุฒิ ช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค. 2563: 215) นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนหลังการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning ดีขึ้นและมีผลเปรียบเทียบกับหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (คำปน นามโยธี. 2563: 64-65)

จากความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าวข้างต้น และสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ ที่ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการประเมินด้านทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดที่ร้อยละ 70 หรือในระดับดี นักเรียนส่วนมากมีคะแนนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่คะแนนร้อยละ 50-69 (รายงานการประเมินตนเองระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์. 2564: 9-13) ประกอบกับผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2562-2564) มีผลการทดสอบลดลงทุกปี คือ 34.71, 33.53 และ 30.55

ตามลำดับ (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. 2565: ออนไลน์) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน จึงสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ พบว่า วิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่คำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ได้ลงมือปฏิบัติและเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ จำนวนร้อยละ 90 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning
2. เพื่อสังเกตและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักเรียนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ได้ข้อมูลสำหรับครูผู้สอนในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 20 คน ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ระยะเวลาที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมเวลาดำเนินการวิจัยทั้งหมด 18 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) แบบเชิงรุก Active Learning หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถนำภาษาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์และวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลายมากขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังคำศัพท์ ประโยค บทสนทนา บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้แล้วเข้าใจ เติมคำ บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ พูดสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนด ซึ่งประเมินด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT

2.2 การสอนแบบเชิงรุก Active Learning

2.3 การเรียนการสอนด้านการฟังและการพูด

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในขอบข่ายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิจัยในพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1 คุณภาพของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 192) ได้กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการพูด เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟัง บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูดแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดเพื่อขอและให้

ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พุดแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

- พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเน้นการฟัง-พุด-อ่าน-เขียน สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

1.2 สารระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ที่ใช้ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพุดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุกนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาสารระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พุด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.6/4 พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/5 พุด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพุดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/1 พุด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/3 พุด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

ในปัจจุบันประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นั้นหมายถึงผู้ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในทุกทาง ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้อย่างแท้จริงนั้นไม่ได้อาศัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องตัวเนื้อหาภาษา กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ศัพท์ที่ตีพอดแต่เพียงอย่างเดียว แต่นักเรียนต้องเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษาหน้าที่ในการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามกาลเทศะและเป็นที่ยอมรับของสังคมด้วย วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้จึงได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง

2.1.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ (2558: 37) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ไว้ว่า เป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 131-132) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีแนวคิดว่าเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competence) นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์ กาลเทศะ รู้ว่าภาษาแบบใดควรหรือไม่ควรใช้ในแต่ละโอกาส เป็นการสอนภาษาที่มีใช้มุ่งความถูกต้องแม่นยำทางกฎเกณฑ์ภาษาเท่านั้น หากแต่คำนึงถึงการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารที่แท้จริงด้วย

ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ม.ป.ป. : 14) ให้ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษาและการสื่อความหมาย กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้ ซึ่งอาจจะใช้ภาษาได้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่สามารถสื่อความได้ และเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยการสอนภาษาชนิดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางภาษามาใช้ในการสื่อสารได้

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 22) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจาก การฟัง ไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ ให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ฝึกพูด รู้จักรับฟังผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และต้องมีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การเรียนการสอนภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องตามสถานการณ์ โดยนักเรียนอาจจะใช้ภาษาได้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่สามารถสื่อความได้

2.1.2 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 38-39) ให้หลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ 10 ข้อ ดังนี้

1) ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2) จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาทำทาง ที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3) ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้อง

สื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)

4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความเห็น หรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ฯลฯ

5) ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้ นอกชั้นเรียน

8) ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9) ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10) ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำ ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 132-133) สรุปลักษณะสำคัญของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1) มุ่งเน้นการนำภาษาไปใช้จริง (use) มากกว่าการสอนวิธีการใช้ภาษาตามหลักภาษา (usage) และให้ความสำคัญปรับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) มากกว่าความถูกต้องแม่นยำในการใช้ภาษา (accuracy) ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าวิธีการสอนนี้ละเลยการสอนหลักไวยากรณ์เมื่อนักเรียนใช้ภาษาผิด ๆ ครูก็จะเข้าไปแก้ไขข้อผิดพลาดในช่วงเวลาที่เหมาะสม ไม่เข้าไปขัดจังหวะนักเรียนทันที ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษาหรือการสื่อสารของนักเรียนหยุดชะงัก และการแก้ไข ครูจะแก้ไขเฉพาะสิ่งที่สำคัญ ๆ และสิ่งที่ผิดพลาดบ่อย ๆ เท่านั้น

2) มุ่งเน้นการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะแบบบูรณาการ (integrated skill) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งฝึกนักเรียนให้มีทักษะทางภาษาในการติดต่อสื่อสาร

3) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทในการฝึกภาษาเป็นสำคัญ โดยมีครูเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรม และเป็นผู้ช่วยให้การฝึกภาษาดำเนินต่อไประหว่างนักเรียนด้วยกันในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่ นอกจากนี้ครูเป็นผู้ร่วมสื่อสาร (co-communicator) ในบางสถานการณ์เพื่อเป็นตัวอย่างในการฝึกภาษาแก่นักเรียน

4) มุ่งเน้นการสอนหน้าที่ทางภาษา (function) มากกว่าการสอนรูปแบบทางภาษา (forms) เพราะอาจจะมีรูปแบบทางภาษาหลายอย่างที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน การสอนที่มุ่งเน้นหน้าที่ของภาษานี้จะช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีความประสงค์ในการสื่อสารอย่างไร เช่น นักเรียนอยากจะแนะนำตนเอง หน้าที่ของภาษาที่นักเรียนต้องใช้ คือ การแนะนำตนเอง (self-introduction) รูปแบบภาษาอาจมีหลายอย่างที่นักเรียนสามารถเลือกมาใช้ได้ คือ My name is..... หรืออาจใช้ I am..... ก็ได้

5) ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญของวิธีการสอนแบบนี้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนทุกกิจกรรมต้องเป็นไปเพื่อการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการเล่น เกม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา กิจกรรมที่เป็นการสื่อสารที่แท้จริงต้องมีลักษณะเหมือนกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากที่สุด

เฉลิม ทองนวล (2554: 2-3) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1) ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีประโยชน์แล้ว สามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูดผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้ เป็นต้น

2) การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น ผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3) ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4) ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นนอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) แล้ว

กิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้ อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 24) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีดังต่อไปนี้

1. การสอนสิ่งใดก็ตามต้องคำนึงถึงความหมายและอยู่ในบริบท
2. กระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามสื่อสาร การเรียนภาษาใหม่จะได้ผลดีที่สุด เมื่อผู้เรียน

พยายามสื่อความหมาย โดยการเจรจาต่อรองเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน (negotiation) และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ลำดับก่อนหลังของสิ่งที่จะนำมาสอน ขึ้นอยู่กับเนื้อหา หน้าที่ของภาษาหรือเรื่อง que ผู้เรียนสนใจ

4. สามารถใช้ภาษาแม่และการแปลได้ เมื่อผู้สอนเห็นว่าเหมาะสม
5. กิจกรรมและกลยุทธ์การเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปตามความชอบและความต้องการของผู้เรียน
6. เป้าหมายของการสอนก็คือ ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึงการใช้ภาษา

อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ซึ่ง "ความถูกต้องนั้น หมายถึง ความถูกต้องของการใช้ภาษาในบริบท"

ริชาร์ด (Richards. 2006: 22-23) ได้ให้ข้อสรุป 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Ten core assumptions of current communicative language teaching) ไว้ดังนี้

1. Interaction and meaningful communication : การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective classroom learning tasks : กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในการร่วมสื่อสาร

3. Meaningful communication : การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Several language skills or modalities : การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/Analysis/Reflection : การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (deductive learning)

6. Accuracy and fluency : การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและการลองผิด ลองถูกในภาษาและถึงแม้ผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษา คือการมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality : ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากันและมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Effective learning and communication strategies : การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator : บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษา และให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration and sharing classroom : ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ฟินอคเชียโร และบรันท์ (Finocchiaro and Brunt. 1983: อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2562: 84-85) กล่าวถึงลักษณะของ CLT ไว้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับความหมายมาก Meaning is paramount
2. การคำนึงถึงบริบทที่ใช้ภาษาเป็นเรื่องจำเป็น Contextualization is a basic premise
- 3) การเรียนรู้ภาษาคือการเรียนรู้ที่จะสื่อสาร Language learning is learning to communicate
- 4) การฝึกซ้ำ ๆ มีใช้บ้างแต่ไม่ใช่สิ่งสำคัญ Drilling may occur, but peripherally
- 5) การออกเสียงเน้นเพื่อความเข้าใจเป็นหลัก Comprehensible pronunciation is sought
- 6) เครื่องมืออะไรก็ได้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้เหมาะสมกับอายุและความสนใจ Any device which helps the learners is accepted varying according to their age, interest, etc.
- 7) ใช้ภาษาแม่ในกรณีที่เหมาะสมได้ Judicious use of mother tongue is accepted where feasible
- 8) การแปลใช้ได้ถ้าเป็นประโยชน์กับผู้เรียน Translation may be used where students may benefit from it

9) การอ่านและการเขียนเริ่มได้เลยหากผู้เรียนต้องการ Reading and writing can start from the first day if desired

10) ภาษาคือการสร้างขึ้นโดยผู้เรียน ผ่านการลองผิดลองถูก Language is created by the individual often through trial and error

11) ใช้ภาษาได้คล่องและเป็นภาษาที่ยอมรับทั่วไปเป็นเป้าหมาย Fluency and acceptable language is the primary goal

สำนักวิเทศสัมพันธ์และการจัดการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (ม.ป.ป.:

14) ได้กล่าวถึงลักษณะพื้นฐานของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. เน้นการเรียนรู้โดยวิธีสื่อสารผ่านการปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษาเป้าหมาย
2. เน้นการใช้สื่อและเนื้อหาที่เป็นของจริง
3. เน้นทักษะภาษาและกระบวนการเรียนรู้
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน นั่นคือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. เชื่อมต่อระหว่างการเรียนภาษาในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในห้องเรียน

2.1.3 ขั้นตอนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559: 1-

2) ได้เสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนเรียนมาแล้ว และเพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วก็เริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ให้ฝึกพูดตาม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) แม้จะไม่เน้นไวยากรณ์มากนัก แต่ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ด้วย

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วจากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของ

ผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก เพราะหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกลองอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้าผู้เรียนผิดพลาดอย่าขัดจังหวะให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ในขั้นนี้จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว กิจกรรมที่แนะนำคือ อาจให้ผู้เรียนนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

สำนักวิเทศสัมพันธ์และการจัดการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (ม.ป.ป.: 15) ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่จัดสอนกันทั่วไป 3 ขั้นตอน (3P's) วิธีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสอนเนื้อหา (Presentation) ในการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นขั้นต้นการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษา รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยครูผู้สอนเป็นแกนนำในการฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาและมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นผู้สอนเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์นี้สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อฝึกความแม่นยำ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นนี้นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึก ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปใช้จริง นอกชั้น เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง การฝึกในลักษณะนี้ทำให้ ครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า มีความเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผู้เรียนจะ

ได้มี โอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้ว มาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกชั้นตอนนี้ด้วย ซึ่งจะช่วยสร้าง ความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมต่างๆ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดกิจกรรม หรือสถานการณ์ต่างๆ ให้

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบางครั้งนอกจากกระบวนการสอนแบบ 3 ชั้นตอนแล้ว ยังมี การเพิ่ม 2 w's ในชั้นก่อนเข้าสู่บทเรียนคือ Warm up และชั้นสรุปตอนท้ายคือ Wrap up

ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ม.ป.ป.: 14) ได้กำหนดกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุกและสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นวิธีที่ครูจะโน้มน้าวผู้เรียนสนใจในบทเรียนอย่างแนบเนียน มีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนมีหลายวิธี

- ใช้อุปกรณ์ เช่น ให้อุปกรณ์ เช่น ให้อุปกรณ์จริง รูปภาพ ดู VDO
- การเล่าเรื่อง เช่น การเล่านิทาน การเล่าเหตุการณ์
- การร้องเพลง
- การสนทนาซักถาม
- บททวนบทเรียนเดิมที่สัมพันธ์กับบทเรียนใหม่

2. ชั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก กิจกรรมการนำเสนอ ได้แก่ การสอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้ flash picture/flash card การใช้รูปแบบ (model) เพื่อสอนคำศัพท์ เช่น การสอนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนของร่างกาย (My body) หรือนำเสนอโดยใช้เพลงที่สอนคำศัพท์ในเนื้อหานั้น ๆ โดยตรงก็ได้

3. ชั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในชั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (fluency) ขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึก หากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองผิดลองถูกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในรูปแบบภาษา ครูใช้กิจกรรมในชั้นฝึก อย่างหลากหลาย โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกหัดและพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole Group) ก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ฝึก

กลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาส นักเรียนได้สื่อสารทุกคน ฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อสื่อสารตามธรรมชาติแล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกครูอาจจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้เวลาแต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุกกับการเรียน กิจกรรมการฝึกควรใช้วิธีที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน โดยในขณะที่ทำกิจกรรมนั้น นักเรียนไม่รู้ตัวว่าได้ฝึกการออกเสียงคำศัพท์นั้นแล้ว อาจใช้กิจกรรม songs/rhymes and chants หรือ jumble conversation

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (fluency) และเกิดความสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นนักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนผิดพลาดอย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน กิจกรรมขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นที่นักเรียนจะนำภาษาไปใช้จริง เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจาก สถานการณ์ ครูอาจจะให้ทำแบบฝึกหัด อ่านและเขียน ร้องเพลง หรือเล่นเกมที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนมา อาจให้ทำงานเป็นการบ้านหรือสร้างสรรค์ผลงานใหม่จากความคิดของนักเรียนเอง ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนได้เรียนเรื่องเวลา กำหนดเวลา ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเวลาแล้วก็สามารถคิดตารางเวลาเพื่อกำหนดการเดินทางโดยสารของตนเองโดยสมมุติได้ ในการจัดกิจกรรมขั้นฝึกและนำเสนอผลงาน สามารถนำกิจกรรมเสริมทางภาษาที่ครูมีความถนัด เช่น เกมทางภาษา เพลงหรือกิจกรรมเกี่ยวกับจังหวะ การวาดภาพ ฯลฯ มาใช้เพื่อช่วยส่งเสริมความคิด และช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสอนทักษะฟัง-พูด-อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน ด้วยวิธีบูรณาการทักษะที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง จุดประสงค์ คือ เพื่อทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้จะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ ร้องเพลง หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมา

ลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman. 2000: 128–132) ได้กล่าวถึงกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุกและสนใจอยากเรียนแล้วครูสามารถเริ่มเนื้อหาต่อไป

2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูให้ข้อมูลด้านภาษาที่ถูกต้อง มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยค รูปแบบ ความหมาย ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง รูปแบบภาษา เน้นความถูกต้อง (Accuracy)

3. ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนจะได้รับการฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วให้ถูกต้องและใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจเป็นการฝึกทั้งชั้น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือเดี่ยวครูมีโอกาสแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนในการใช้ภาษาหลังการฝึก จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากกว่าตำหนิผู้เรียนขณะสื่อสาร

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและสนุกสนาน ในขั้นนี้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ

5. ขั้นสรุป (Wrap up) จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว การนำเสนอ รายงานของกลุ่ม การทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ การแสดงความคิดเห็น ประเมินตนเองในการสื่อสาร

2.2 การสอนแบบเชิงรุก Active Learning

2.2.1 ความหมายของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning

กฤติพร จินะราช (2566: 9) ได้ให้ความหมายของ การเรียนรู้เชิงรุกไว้ว่า คือ แนวทางการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น รูปแบบการสอนต้องสอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของนักเรียน โดยกิจกรรมประกอบไปด้วยการพูด อ่าน เขียน อภิปราย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-order thinking) เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลุ่มลึก โดยการเรียนการสอนไม่เพียงแต่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเท่านั้นแต่ยังสามารถเกิดขึ้นนอกห้องเรียนผ่านการทดลองและปฏิบัติจริง ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้แบบยั่งยืนตลอดชีวิต และสามารถสรรค์สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติ

คำปน นามโยธี (2563: 28) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning หมายถึง การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟัง ผู้เรียนจะต้องอ่าน เขียน อธิบาย และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจผ่านการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง

วารินทร์พร พันเฟื่องฟู (2562: 138) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ว่า เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน โดยลงมือปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้และเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง (Higher order thinking) ในการแก้สถานการณ์ปัญหาอย่างเป็นระบบอย่างสร้างสรรค์ สามารถใช้การปฏิสัมพันธ์ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้สะท้อนผลของการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน จนสามารถสร้างองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ด้วยตนเองและส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ อันเป็นคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) เป็นผู้เรียนรู้ 2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562: 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่า คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกันผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning คือ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีการสะท้อนผลของการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.2.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

2562: 5)

- 1) เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
- 3) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
- 4) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และประเมินค่า
- 5) ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 6) ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน
- 7) ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

2.2.3 รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ในลักษณะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีวิธีการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธี เช่น

- การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)
- การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning)
- การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning)

อย่างไรก็ตามรูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง

ข้อสังเกต

1. เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructivist) โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์เดิมในอดีต นอกจากนี้ยังมีมิติกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง 2 มิติ ได้แก่ กิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) และกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Activity) ผู้นำไปใช้อาจเข้าใจคลาดเคลื่อน ว่าการเรียนรู้แบบนี้ คือรูปแบบที่เน้นความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Active) โดยเข้าใจว่าความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมจะทำให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitively Active) ไปเอง จึงเป็นที่มาของการประยุกต์ใช้ผิด ๆ ว่าให้ผู้สอนลดบทบาทความเป็นผู้ให้ความรู้ลงเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการหลักสูตร โดยปล่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองอย่างอิสระจากการทำกิจกรรมและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้เรียนด้วยกันเองตามยถากรรม โดยผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้พัฒนามิติด้านการรู้คิด

2. ความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมอาจไม่ก่อให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิดเสมอไป การที่ผู้สอนให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว เช่น การฝึกปฏิบัติและการอภิปรายในกลุ่มของผู้เรียนเอง โดยไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการรู้คิด เช่น การลำดับความคิดและการจัดองค์ความรู้ จะทำให้ประสิทธิผลของการเรียนรู้ลดลง

3. กรณีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมและค้นพบความรู้ด้วยตนเองนี้ไปใช้กับการพัฒนาการเรียนรู้ตามลำดับขั้นการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จะเหมาะกับการพัฒนาในขั้นการทำความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ ขึ้นไปมากกว่าขั้นให้ข้อมูลความรู้เพราะเป็นการเสียเวลามาก และไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยการนำเอาวิธีการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลาย มาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคต และถือเป็นการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning ดังนี้

1. กิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เพื่อกระตุ้นและเตรียมความพร้อมให้

นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนอยากรู้ อยากเรียน ครูโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจในบทเรียน

2. กิจกรรมชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เพื่อนำเสนอเนื้อหาในบทเรียนโดยครู นำเสนอคำศัพท์และรูปประโยคที่จะเรียน เพื่อให้นักเรียนฝึกฟัง ออกเสียง และพูดคำศัพท์ ประโยค และเข้าใจ ความหมายของคำและโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง

3. กิจกรรมขั้นฝึก (Practice) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาและจดจำรูปแบบของภาษาที่ เรียนมาแล้วในชั้นนำเสนอได้ถูกต้อง โดยฝึกฟังและพูดทั้งชั้นก่อน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา แล้วฝึกกลุ่มย่อย เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคน และฝึกคู่เปลี่ยนกันถาม-ตอบ แล้วจึงฟัง-พูดรายบุคคล เพื่อให้สื่อสารได้ตามธรรมชาติ ในขั้นนี้ครูเป็นผู้นำการฝึกโดยเน้นความถูกต้องเนื้อหาภาษาเป็นสำคัญและให้ ข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนได้ทราบว่าการออกเสียง ความเข้าใจ การใช้ภาษาของนักเรียนประสบความสำเร็จ หรือไม่และต้องมีการปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด

4. กิจกรรมขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนนำคำศัพท์หรือประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นนักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูสามารถทำได้โดยการกำหนด สถานการณ์ในการใช้ภาษาขึ้นใหม่แก่นักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ คอยให้ความ ช่วยเหลือหรือแนะแนวทางเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือเกิดคำถาม และให้ข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนได้ทราบ ผลการปฏิบัติหรือผลการเรียนรู้ของนักเรียนเอง โดยการทำแบบฝึกหัด แสดงบทบาทสมมติ นำเสนอหน้าชั้น เรียนรายบุคคล หรือนำเสนอเป็นกลุ่มย่อย เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยครู เป็นผู้กำหนดสถานการณ์

5. กิจกรรมขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นที่มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียน เพื่อทบทวน ทดสอบความรู้และความเข้าใจในบทเรียน พูดคุยเพื่อให้ผลสะท้อนกลับกับนักเรียน และรับฟังปัญหาและความ คิดเห็นจากนักเรียน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการฟังและการพูด

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สถาบันภาษาอังกฤษ. 2558: 47-49) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเรียนการสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อเป็น แนวทางให้ครูผู้สอนดังนี้

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการฟัง

การฟังในชีวิตประจำวันเกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ การฟังที่ได้ยินโดยมิได้ตั้งใจใน สถานการณ์รอบตัวทั่ว ๆ ไป (Casual Listening) และการฟังอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมาย (Focused Listening) ซึ่งเป็นการรับรู้และทำความเข้าใจใน "สาร" ที่ผู้อื่นสื่อความมาสู่เรา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่

ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูผู้สอนควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการฟังเพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ

การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1) สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นการฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์

2) กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือ ขณะที่สอนฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1) กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ การเขียนรายการคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์เดิมที่รู้จัก โดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยินขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏอีกในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2) กิจกรรมระหว่างการฟัง หรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3) กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้นโดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนการพูด

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face To Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึกข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมการเตรียมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2) สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้ในด้านนั้นมีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

3) ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4) เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนอุปกรณ์อื่น

5) ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้คำพูด อากัปกิริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย และพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

1. ขึ้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอเนื้อหา ครูควรบอกให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน โดยการตั้งคำถาม เล่าเรื่อง หรือใช้สื่อต่าง ๆ ช่วงหลังจากนำเสนอเนื้อหาซึ่งอยู่ในรูปบริบท ครูจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษาความหมายของข้อความที่จะพูด เช่น ผู้พูดเป็นใคร พูดเกี่ยวกับอะไร สถานที่พูด และจุดประสงค์ในการพูด

2. ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพร้อม ๆ กันหรือเป็นคู่ โดยการฝึกเริ่มจากการฝึกโดยมีกรอบหรือการควบคุม ต่อมาก็ลดการควบคุมลงจนนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้

3. ขั้นถ่ายโอน เป็นขั้นตอนนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่นการทำบทบาทสมมติ การนำเสนอ การสาธิต เป็นต้น

ดังนั้น การเรียนการสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง และเนื้อหาที่ออกแบบอย่างหลากหลายน่าสนใจ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ พูดสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดโดยใช้น้ำเสียงท่าทางที่เหมาะสม พูดถูกต้องชัดเจน สื่อสารได้เข้าใจตรงประเด็นเนื้อหา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

จิตติน เพลงสันเทียะ (2564: 127-130) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชไมพร ชาญวิจิตร (2560: 72-73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษเรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟังการพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษเรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 70 ได้คะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถทางการพูด คิดเป็นร้อยละ 78.88 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน

ชฎานิน พันธุ์ศรีสุวรรณ (2559: 55) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการสื่อสารตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้คะแนนค่าร้อยละเท่ากับ 66.59 และมีระดับคุณภาพปานกลาง โดยมีการทดสอบทั้งหมด 7 ครั้ง ในครั้งที่ 1 นักเรียนมีระดับคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และการทดสอบครั้งที่ 2-3 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยมีระดับคุณภาพปานกลาง และการทดสอบครั้งที่ 4-7 นักเรียนได้คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับระดับคุณภาพดี

วณิชชา ราชโยธา (2559: 98-99) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ความรอบรู้เฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 10 คน

ไมเคิล แอสติงส์ อันเดอร์ฮิลล์ (2557:124-125) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตรกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนรัฐระดับอนุบาลปีที่ 2 พบว่า คะแนนการวัดผลหลังเรียนหลักสูตรกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น และการประเมินผลงานของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก

ธัชมาศ พิภักดิ์ (2555: 62-63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เอ็ดดี้ และอาซีส (Eddie & Aziz. 2020: 303-315) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านทักษะการพูดที่ชัดเจนขึ้น นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น ชื่นชอบ และสนุกกับกิจกรรม CLT มากที่สุด เพราะได้เรียนกับเพื่อน ๆ เนื่องจากนักเรียนจะรู้สึกอายน้อยลงและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อทำงานให้เสร็จ และนักเรียนยังระบุด้วยว่าการทำงานเป็นกลุ่มเป็นเรื่องสนุกเพราะสามารถฝึกบทสนทนาาร่วมกัน โดยที่เพื่อนไม่ล้อเลียน นอกจากนี้ นักเรียนยังชอบการแสดงบทบาทสมมติ เพราะรู้สึกเหมือนกำลังเล่นเกมและไม่รู้สึกเหมือนการเรียนรู้อีกในห้องเรียนแบบเดิม ๆ

อาลี อัล-การ์นี และ อัลมุฮัมมาดี (Ali AL-Garni & Almuhammadi. 2019: 72-86) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ต่อทักษะการพูดของนักศึกษาEFL ที่สถาบันภาษาอังกฤษ (ELI) ของมหาวิทยาลัยเจดดาห์ (UJ) โดยแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 กิจกรรม ได้แก่ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้วิธีการแบบเดิม

ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบก่อนการทดลองของทั้งสองกลุ่มมีค่าไม่แตกต่างกัน แต่หลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีผลต่อทักษะการพูดของนักศึกษา

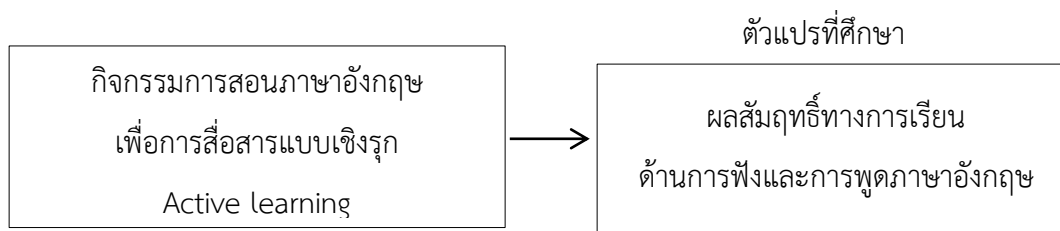
แอลเออี (Aalaei. 2017: 256-266) ได้ศึกษา ผลของการใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอิหร่าน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งพบว่า ก่อนการทดลองใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีระดับทักษะการฟังและการพูดใกล้เคียงกัน กล่าวคือพวกเขามีพื้นฐานภาษาในระดับเดียวกัน แต่หลังจากใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว พบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลในเชิงบวกอย่างมากต่อทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้น นักเรียนต้องได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริงให้มากที่สุด ลักษณะของกิจกรรมต้องมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ในการการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก เน้นให้นักเรียนสามารถนำภาษาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามสถานการณ์และใช้ในชีวิตจริงได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการจัดการเรียนรู้อย่างแบบเชิงรุก Active Learning รวมทั้งศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้อย่างแบบเชิงรุก Active Learning แล้วพบว่าช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูด

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เขียนเป็นภาพได้ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง ดังนี้

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวัด ได้แก่

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการสอนของครู
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนแบบไม่มีโครงสร้าง
- 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียนแบบไม่มีโครงสร้าง

3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

3.1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษา (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) แนวทางการวัดและประเมินผล รูปแบบวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning

2) ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการทำวิจัย แล้วทำการวิเคราะห์กำหนดเป็นหน่วยย่อย ๆ เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning จำนวน 6 แผน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดตามตัวชี้วัด สาระสำคัญ เนื้อหา การจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้เกณฑ์การตรวจพิจารณา ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2560: 121)

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยสุด

5) นำคะแนนผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 6 แผน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

6) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงในประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับรูปแบบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมให้ชัดเจนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 1 แผน ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปปฏิบัติการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวัด

3.2.1.1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้และแนวทางในการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูด และการวัดและประเมินผลซึ่งวัดจากการปฏิบัติงานตามเกณฑ์การปฏิบัติ (Performance Criteria) ที่กำหนดเป็นการวัดอิงเกณฑ์ที่มีหลักฐานการปฏิบัติใช้ตรวจสอบได้ โดยยึดระดับตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ด้านการฟังและการพูด ระดับ A1

2) นำเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มากำหนดรูปแบบของการวัดและเกณฑ์การปฏิบัติ โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง

3) สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินภาคปฏิบัติในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์การปฏิบัติ โดยมีโครงสร้างเกณฑ์การประเมิน ดังตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 เกณฑ์การแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังตามกรอบ CEFR (ปรับจากสถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ. 2558: 151-152)

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความเข้าใจ	สามารถตอบ คำถาม หลังจาก ที่ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถตอบ คำถาม หลังจากที่ฟัง ได้เป็นส่วน ใหญ่	สามารถตอบ คำถาม หลังจากที่ฟัง ได้เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ฟัง ได้น้อยมาก	2	8
การจับ ใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รู้ความ หมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความ หมาย คำศัพท์ โดยส่วนใหญ่ และชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ ชัดเจน	แทบไม่รู้ ความหมาย คำศัพท์เลย	1	4
รวม					5	20
<p>เกณฑ์การประเมิน</p> <p>16-20 คะแนน ดีมาก</p> <p>13-15 คะแนน ดี</p> <p>10-12 คะแนน พอใช้</p> <p>น้อยกว่า 10 ควรปรับปรุง</p>						

ตาราง 2 เกณฑ์การแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการพูดตามกรอบ CEFR (ปรับจากสถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ. 2558: 151-152)

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
ความถูกต้อง ด้านเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง ตามหัวข้อที่ กำหนด ออกเสียง ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา ถูกต้อง เหมาะสม	เนื้อหา คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษา ออก เสียงได้ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาและการ ออกเสียง ถูกต้องเป็น บางส่วนใช้ คำศัพท์สำนวน และโครงสร้าง ภาษาแบบง่าย ๆ มีข้อผิดพลาด	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง หรือผิด มาก ออกเสียง ไม่ถูกต้องทำให้ ไม่เข้าใจ ใช้คำศัพท์ สำนวน และ โครงสร้าง ภาษาแบบง่าย ๆ มีข้อผิดพลาด	3	12
ความสามารถ ในการพูด	พูดได้ คล่องแคล่วเป็น ธรรมชาติ สื่อสารได้ ชัดเจน ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงออกทางสี หน้าและ ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดติดขัดบ้าง แต่ยังสื่อสารได้ ชัดเจน ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการ แสดงสีหน้า และท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดคล้าย ท่องจำ ไม่เป็น ธรรมชาติแต่ พอสื่อสารได้ บ้าง ประสาน สายตากับผู้ฟัง น้อย ไม่แสดงสี หน้าท่าทาง	พูดแบบท่องจำ ไม่เป็น ธรรมชาติ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อย มากหรือไม่ได้ เลย	2	8
รวม					5	20
เกณฑ์การประเมิน	16-20 คะแนน ดีมาก					
	13-15 คะแนน ดี					
	10-12 คะแนน พอใช้					
	น้อยกว่า 10 ควรปรับปรุง					

4) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์. 2562: 64)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความตรงใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

โดยข้อคำถามต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่านำไปใช้ได้

5) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 แผน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล

3.2.2.1 แบบบันทึกผลหลังการสอนของครู

แบบบันทึกผลหลังการสอนของครู เป็นแบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้วิจัยที่ใช้ในการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการสอนหลังสิ้นสุดการสอนในแต่ละครั้งตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งข้อดีและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขการสอนครั้งต่อไป

3.2.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อบันทึกและตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลไปสะท้อนผลผลการปฏิบัติ โดยเป็นแบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง กำหนดขอบข่ายพฤติกรรมที่จะตรวจสอบในขณะที่ทำการสอนโดยใช้กรอบเงื่อนไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้และหลังจัดกิจกรรม

3.2.2.3 แบบสัมภาษณ์นักเรียน

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และความรู้สึกได้อย่างอิสระ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการสะท้อนผลการปฏิบัติเมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจร กำหนดขอบข่ายในการสัมภาษณ์นักเรียนตามกรอบเงื่อนไขการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอน ก่อนการจัดการเรียนการสอน
2. ดำเนินการสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เวลา 18 ชั่วโมง สะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดแต่ละแผน ฯ
3. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมาวัดกับนักเรียนหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. เมื่อสิ้นสุดการวิจัย นำผลการวัดและประเมินที่ได้จากแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มาวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ โดยการนำคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมาวิเคราะห์หาร้อยละแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบบันทึกผลหลังการสอน และแบบสัมภาษณ์นักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อรวบรวมข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียน และผลของการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มาศึกษาวิเคราะห์ผลว่านักเรียนเกิดพฤติกรรมเช่นไรระหว่างจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีพฤติกรรมใดที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นต่อไปเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอในลักษณะของการบรรยาย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2560 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูลที่ต้องการ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแต่ละข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สูตร (Index of Congruence : IOC) ดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์. 2562: 64)

$$IOC_i = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC _i	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามข้อนี้ๆ
	∑	แทน	การรวม
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยที่ ถ้าเห็นด้วย มีค่าเท่ากับ 1.00 คะแนน ถ้าไม่แน่ใจ มีค่าเท่ากับ 0.50 คะแนน ถ้าไม่เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ -1.00 คะแนน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning ผู้วิจัยได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 แผน ฯ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตั้งแต่เริ่มทำกิจกรรมจนหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 18 ชั่วโมง พบว่าในการทำกิจกรรมทั้งในรูปแบบกลุ่มและเดี่ยวนักเรียนมีการช่วยเหลือกันทำกิจกรรม ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จทุกกลุ่ม และในการทำกิจกรรมเดี่ยวนักเรียนสามารถทำได้ดีขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากในขณะที่ทำกิจกรรมทั้งด้านฟังและการพูดนักเรียนในห้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันคอยช่วยกันตลอดเวลา รวมทั้งครูผู้สอนได้คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจนักเรียนขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้โอกาสนักเรียนในการแก้ไขและทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ทำให้นักเรียนไม่กลัวที่จะพูดผิด ๆ ถูก ๆ ต่อหน้าครูทำให้คลายความกังวลและลดความกลัวการฟังและการพูดภาษาอังกฤษลง ความสัมพันธ์ของนักเรียนเปลี่ยนไปไม่ได้จำกัดวงความสัมพันธ์อยู่เพียงแค่คนที่เพื่อนสนิท ไม่ได้ช่วยกันแค่ในกลุ่มเก่ง ปลอ่ยคนที่เรียนอ่อนให้ไม่ผ่าน แต่นักเรียนทุกคนสามารถทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันได้ทั้งห้อง จะมีการพูดและให้กำลังใจกันในการทำกิจกรรมการเรียนรู้กับคนที่ยังไม่มี ความมั่นใจ บางคนอาสาที่จะไปช่วยฝึกให้กับเพื่อนหรือไปจับคู่กับเพื่อนคนที่ยังสอบไม่ผ่านด้วย และเมื่อทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ จำนวนร้อยละ 90 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไปได้ผลดังตาราง 3 และ ตาราง 4

ตาราง 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning

นักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ				
	ความเข้าใจ (8)	จับใจความ สำคัญ (8)	รู้ความหมาย ศัพท์ (4)	คะแนนเต็ม (20)	ร้อยละ
1	6	8	4	18	90
2	6	8	4	18	90
3	8	8	4	20	100
4	4	6	4	14	70
5	8	8	4	20	100
6	8	8	4	20	100
7	6	6	4	16	80
8	8	8	4	20	100
9	4	6	4	14	70
10	6	8	4	18	90
11	8	8	4	20	100
12	8	8	4	20	100
13	4	4	4	12	60
14	8	8	4	20	100
15	8	8	4	20	100
16	4	6	4	14	70
17	6	8	4	18	90
18	4	6	4	14	70
19	8	8	4	20	100
20	8	8	4	20	100
นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ (คน)	15	19	20	19	18
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ ผ่านเกณฑ์	75	95	100	95	95

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามจุดประสงค์นักเรียนจำนวนร้อยละ 90 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่คะแนนร้อยละ 70 จำนวนนักเรียนที่มีผลการประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษรวมทั้ง 3 ด้านมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 95 โดยนักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์การฟังเพื่อการรู้ความหมายคำศัพท์ที่ดีที่สุด แล้วจึงเป็นการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ และการฟังเพื่อความเข้าใจตามลำดับ

ตาราง 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(CLT) แบบเชิงรุก Active learning

นักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษ			
	ความถูกต้องด้านเนื้อหา (12)	ความสามารถในการพูด (8)	คะแนนเต็ม (20)	ร้อยละ
1	12	6	18	90
2	9	6	15	75
3	12	6	18	90
4	9	4	13	65
5	12	8	20	100
6	12	8	20	100
7	12	4	16	80
8	12	8	20	100
9	9	6	15	75
10	12	4	16	80
11	12	8	20	100
12	12	6	18	90
13	9	6	15	75
14	12	8	20	100
15	12	8	20	100
16	9	6	15	75
17	12	6	18	90
18	9	6	15	75
19	12	8	20	100
20	12	6	18	90
นักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ (คน)	20	17	19	19
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	100	85	95	95

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามจุดประสงค์นักเรียนจำนวนร้อยละ 90 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่คะแนนร้อยละ 70 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดด้านความถูกต้องด้านเนื้อหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ถึงแม้เนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่สามารถสื่อสารได้เข้าใจและตรงประเด็นด้านความสามารถในการพูดนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85

ตาราง 5 สรุปร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง	ร้อยละของจำนวนนักเรียน
ความเข้าใจ	75
การจับใจความสำคัญ	95
การรู้ความหมายศัพท์	100
รวมการฟัง 3 ด้าน	95

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 95

ตาราง 6 สรุปร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ด้านการพูด	ร้อยละของจำนวนนักเรียน
ความถูกต้องของเนื้อหา	100
ความสามารถในการพูด	85
รวมการพูด 3 ด้าน	95

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 95

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active Learning ผู้วิจัยขอเสนอวิธีดำเนินการวิจัยโดยย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ โดยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning เพื่อพัฒนานักเรียนจำนวนร้อยละ 90 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ตัวแปรที่ศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ๗ เวลารวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเพื่อสังเกตและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยเปรียบเทียบค่าร้อยละกับเกณฑ์ที่กำหนด วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการบรรยายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning มีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษเห็นได้จากมุมมองที่มีต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น นักเรียนมีการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น มีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning ด้วยความกระตือรือร้น ทำให้นักเรียนจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 95 ขึ้นไปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

อภิปรายผล

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดสอดคล้องกับ นฤมล โกพล (2562: 108) และพรพรรณ ผาดินาวิน (2556: 108) ที่ได้นำสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้ชิดตัวนักเรียน และคล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง ทำให้นักเรียนเกิดผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ CLT นั้นเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการปฏิบัติ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน และการสอนภาษาอังกฤษพัฒนาด้านการพูดและการฟังแบบเชิงรุกจะทำให้นักเรียนได้มีอิสระในการทำกิจกรรม ไม่กลัวที่จะตอบผิดหรือพูดผิดและยังทำให้นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาของการฝึกฝน รวมทั้งการสอนของครูที่ไม่มีการบังคับและคอยให้ความช่วยเหลือจะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียด นักเรียนจะรู้สึกผ่อนคลายและให้ความร่วมมือ การเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียนให้สามารถปฏิบัติและทำได้สำเร็จจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษทำให้การพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้น (Jidapa Promruang. 2012: 46) และสอดคล้องกับ จิตติน เพลงสันเทียะ (2564:130) ที่ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ แมงกาเรศวาราน และอาซิส (Mangaleswaran & Aziz. 2019: 81) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนมีการสื่อสารโดยมุ่งเนื้อหาหรือการใช้ภาษามากกว่าไวยากรณ์หรือรูปแบบภาษา แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนก็ไม่ควรละเลยเรื่องไวยากรณ์และควรแนะนำการใช้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องให้กับนักเรียนในเวลาที่เหมาะสมด้วยเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องตรงประเด็น สอดคล้องกับแนวคิดของ เอลลิส (Ellis. 2015: 9) ที่กล่าวว่าจุดประสงค์ของการสื่อสารไม่ใช่แค่ความคล่องแคล่วอย่างเดียวแต่ต้องถูกต้องและสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่จะสื่อสารในขั้นนำเสนอเนื้อหา สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสื่อสารในขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูผู้สอนเปลี่ยนบทบาทให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้ภาษา ด้วยการฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องและเรียนอย่างสนุกสนาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 นักเรียนควรได้รับการจัดกิจกรรมโดยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบเชิงรุก Active learning เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์และสอดคล้องกัน มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์และสังคมที่ดีขึ้น นักเรียนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันมากขึ้น มีกิจกรรมและการปฏิบัติกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบเชิงรุก Active learning โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of reference for Language (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปรับรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสารในชีวิตจริง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความหมายมีลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอน กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในชีวิตจริง

1.2 จัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศและกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และฝึกทักษะการสื่อสารซึ่งก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในห้องเรียน ครูเป็นผู้เตรียมและดำเนินกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุดและไม่ขัดจังหวะนักเรียนในขณะที่นักเรียนกำลังใช้ภาษาถึงแม้นักเรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ครูจะอธิบายและให้ความช่วยเหลือเมื่อการสื่อสารของนักเรียนหยุดชะงัก ตัดขาดและครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุด และให้ข้อมูลสะท้อนกลับกับนักเรียน ให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเองโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือกันและกันจะทำให้เกิดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียว คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพียง 2 ด้าน ดังนั้นในการวิจัยต่อไปจึงควรเพิ่มวัตถุประสงค์ในพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ครบและครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาตามแนวการสอนภาษาโดยเน้นการสื่อสาร ให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความสามารถทางภาษาตามเกณฑ์ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR ระดับ A1 ซึ่งกำหนดความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไว้ทั้ง 4 ด้าน โดยการจัดกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสื่อสารได้เหมือนจริงมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิตติน เพลงสันเทียะ. (2564). **ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. การค้นคว้าหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร. แหล่งที่มา: <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3887/1/630620096.pdf>
- เฉลิม ทองนวล. (2554). **คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : บริษัท ไฮเอ็ดพับลิชซิ่ง จำกัด.
- ชไมพร ชาญวิจิตร. (2560). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.
- ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ. (2559). **การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้) (การสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2562). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนทรายมูลประชาชาษฎร์. (2564). **รายงานการประเมินตนเองระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2564 (SAR) โรงเรียนทรายมูลประชาชาษฎร์**. ยโสธร : โรงเรียนทรายมูลประชาชาษฎร์.
- วณิชชา ราชโยธา. (2559). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้การสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.

- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สิทธิพร ชูสิทธิ์ธรรม, ณัฐวดี ช่วยเอื้อ และดวงตา อินทรนาค. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนระหว่างการใช้การเรียนการสอนแบบ Active Learning โดยใช้นวัตกรรมการสอน Google Classroom กับการเรียนการสอนแบบปกติ (Passive Learning) กรณีศึกษา การจัดการเรียนการสอนรายวิชา ประวัติศาสตร์ไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. **วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, มหาวิทยาลัยมหิดล. 7 (2):203-220. (ออนไลน์) แหล่งที่มา: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/issmu/article/view/246479/166665>
- สุขุมารณ์ แคลสิค. (2561). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบยึดภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขุฎิบัณฑิต. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยนเรศวร. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). **ระบบประกาศผลสอบ**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://www.niets.or.th/th/>
- สำนักวิเทศสัมพันธ์และการจัดการศึกษานานาชาติ. (ม.ป.ป.) **การพัฒนาครูระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้**. มหาสารคาม: หยกศึกษากันต์และการพิมพ์.
- Aalaei, N. (2017) **The Effect of Using Communicative Language Teaching on Developing English Speaking and Listening Skills of Iranian Secondary School Students**. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, 4(8): 256-266.
- Ali AL-Garni S., & Almuhammad, A.H. (2019). **The Effect of Using Communicative Language Teaching Activities on EFL Students' Speaking Skills at the University of Jeddah**. *English Language Teaching*; 12(6): 72-86.
- Eddie, A. A., & Aziz, A. A. (2020). **Developing Primary Students' Spoken Interaction Skill through Communicative Language Teaching**. *International Journal of*

- Academic Research in Business and Social Sciences**, 10(2): 303–315. (ออนไลน์). Available: <http://dx.doi.org/10.6007/IJARBSS/v10-i2/6931>.
- EF Education First. (2565). **EF English Proficiency Index : A Ranking of 100 Countries and Regions by English Skills**. Available: <https://www.ef.com/wwen/epi/>
- Ellis, R. (2015). The Importance of focus on Form in communicative language teaching. **Eurasian Journal of Applied Linguistics**. 1(2) : 9. (ออนไลน์). Available : <https://www.researchgate.net/>
- Larsen-Freeman, D. (2000.) **Techniques and Principles in Language Teaching**. Oxford : Oxford University Press.
- Mangaleswaran, S., & Aziz, A. A. (2019). The impact of the implementation of CLT on students' speaking skills. **International Journal of Scientific and Research Publications (IJSRP)**, 9(4): 75-82. (ออนไลน์). Available: <https://www.researchgate.net/>.
- Underhill, MH. (2014). **The effectiveness of an Active Learning Strategies Curriculum that Promotes K2 Ypoung Learners' English Communication Ability**. Master's Thesis. Payap University. (ออนไลน์). Available : <https://tdc.thailis.or.th/tdc/advance.php>
- Promruang, J. (2012). **The use of Task-based Learning to improve English Listening and Speaking Abilities of Mattayomsuksa 1 students at Piboonprachasan School**. Master's Thesis. Srinakharinwirot University. (ออนไลน์). Available : <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.

ภาคผนวก ก
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

School Places

รหัสวิชา อ16101 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เวลาเรียน 3 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1/2565
 ผู้สอน นางพิศมัย คำทอง โรงเรียนทรายมูลประชาราษฎร์ สพ.ยโสธร เขต 2

1. ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า
- ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
- ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
- ต 1.2 ป.6/5 พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ
- ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
- ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
- ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่ฟังได้ถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถเติมคำศัพท์จากการฟังประโยคได้ถูกต้อง
- 2.3 นักเรียนสามารถฟังประโยคแล้วจับคู่ภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
- 2.4 นักเรียนสามารถสนทนาถาม - ตอบเกี่ยวกับตารางเรียนและห้องเรียนได้
- 2.5 นักเรียนสามารถพูดสอบถามข้อมูลของเพื่อนเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียนได้
- 2.6 นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้

3. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับห้องเรียนต่าง ๆ ในโรงเรียน คำศัพท์เกี่ยวกับการเดินทางไปโรงเรียนจะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและเขียนเกี่ยวกับตารางเรียน ห้องเรียนและวิธีการเดินทางไปโรงเรียนของตนเองและเพื่อนได้ โดยจะเป็นพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

4. สารการเรียนรู้

ความรู้: คำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความ บทสนทนาเกี่ยวกับห้องเรียน และการเดินทางมาโรงเรียน

Vocabulary : school, school bus, gym, art room, music room, science room (lab), nurse's office, library, cafeteria, classroom, blackboard, chalk, desk, chair, bulletin board, teacher, student, classmate, by car, by bus, by bicycle, a pick-up truck taxi, by motorcycle, by electric bicycle, by scooter, by minibus, by train, walk, on foot

Grammar: - Present Simple
 - Wh-question
 - How -question
 - Yes/No question

Structure: A: What have you got on Monday?
 B: I have got maths and science
 A: Where have you got science?
 B: I have got science in the science room.
 A: Where is your maths class?
 B: It's in the classroom.
 A: How do you go to school?
 B: I walk to school. หรือ I go to school by bicycle.
 A: Do you come to school by bus?
 B: No, I don't. หรือ Yes, I do.

Function: - ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาเรียน ห้องเรียน และสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน
 - ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน
 - การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษา

- กระบวนการปฏิบัติ ฟัง พูด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ชิ้นงานและภาระงาน

7.1 เลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่ฟัง

7.2 เติมคำศัพท์จากการฟังประโยค

7.3 ฟังประโยคแล้วจับคู่ภาพที่กำหนดให้

7.4 สนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับตารางเรียนและห้องเรียน

7.5 พุดสอบถามข้อมูลของเพื่อนเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน

7.6 พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน

8. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

กิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับวิชาที่เรียน โดยการเล่นเกม Kim's game ครูให้นักเรียนดูตารางเรียนของนักเรียนบนจอสไลด์สื่อ power point โดยใช้ข้อมูลจากวิชาเรียนของนักเรียน เช่น

Time Day	9.00-10.00	10.00- 11.00	11.00- 12.00	12.00- 13.00	13.00-14.00	14.00- 15.00	15.00- 16.00
Mon	Thai	science		Lunch	computer	English	history
Tue	maths		art		science	P.E.	4Hs
Wed	Thai	social studies			music	health education	science
Thu	Thai	English	social studies		maths	history	Scout
Fri	Thai	English	guidance		health education	art	assembly

แล้วให้นักเรียนช่วยกันดูและจำว่าในแต่ละวันนักเรียนได้เรียนวิชาอะไรบ้าง จากนั้นครูค่อย ๆ ลบคำศัพท์วิชาต่าง ๆ ในแต่ละช่องทีละช่อง ให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าวิชาที่ครูลบไปคือวิชาอะไร เมื่อจบเกมครูอธิบายว่าใน

แผนฯ นี้ นักเรียนจะได้เรียนการถามตอบเกี่ยวกับวิชา และห้องต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรวมทั้งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนและการเดินทางมาโรงเรียนด้วย

กิจกรรมชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

- ครูเปิดสื่อ power point นำเสนอเกี่ยวกับตารางเรียนและห้องเรียนต่าง ๆ ให้นักเรียนดู Handout 1.2 จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู โดยให้อ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง อ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม อ่านออกเสียงรายคน เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยและออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง

science - science lab	maths - classroom	music - music room
art - art room	English - library	P.E. – gym
- ครูนำนักเรียนฝึกประโยคถาม-ตอบเกี่ยวกับวิชาที่เรียนและห้องเรียนวิชาต่าง ๆ ในตารางเรียนบนจอตามตัวอย่าง โดยให้ฝึกพูดถาม-ตอบพร้อมกันทั้งห้อง จากนั้นฝึกถาม-ตอบแบบผลัดกันเป็น A และ B

A: What have you got on Monday?
B: I have got maths and science
A: Where do you do it?
B: In the classroom.

กิจกรรมขั้นฝึก (Practice)

- นักเรียนจับคู่ เพื่อฝึกการถาม-ตอบตามประโยคตัวอย่าง ครูคอยเดินดู สังเกตการทำกิจกรรม การใช้ภาษาของนักเรียน และให้คำแนะนำ

A: What have you got on Monday?
B: I have got maths and science
A: Where do you do it?
B: In the classroom.

กิจกรรมขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) นักเรียนคู่เดิมที่ได้ฝึกการถาม-ตอบตามกิจกรรมขั้นฝึก ช่วยกันเขียนบทสนทนาประโยคถาม-ตอบ โดยให้เปลี่ยนวัน เปลี่ยนวิชา และสถานที่เรียนใหม่ จากนั้นฝึกถาม-ตอบกันเอง เมื่อนักเรียนฝึกคล่องแล้วให้ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมขั้นสรุป (Wrap up)

- นักเรียนทบทวนเนื้อหาที่เรียนในชั่วโมง ด้วยการเล่นเกม Matching จับคู่คำศัพท์ห้องเรียนและรูปภาพ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มใดจับคู่ได้มากกว่าในเวลาที่กำหนดเป็นฝ่ายชนะ
- ครูพูดคุยกับนักเรียนทุกคนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ในชั่วโมงว่าเป็นอย่างไร พบปัญหาอะไรบ้าง มีคำ กลุ่มคำ หรือประโยคใดที่นักเรียนคิดว่ายังใช้ได้ไม่คล่อง เขียนสรุปบนกระดาน ครุมนำนักเรียนอ่านคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเหล่านั้นอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

กิจกรรมขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

- นักเรียนเล่นเกม picture reveal โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม สลับกันเปิดภาพสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน กลุ่มใดทายถูกมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ จากนั้นครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้จะเรียนเกี่ยวกับห้องต่าง ๆ และสถานที่ในโรงเรียน

กิจกรรมขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

- ครูเปิดคลิป School ให้นักเรียนดูและฝึกออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับห้องต่าง ๆ และสถานที่ในโรงเรียน และช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ดังนี้

school, school bus, gym, art room, music room, science room, nurse's office, library, cafeteria, classroom, blackboard, chalk, desk, chair, bulletin board, teacher, student, classmate

- ครูนำเสนอโครงสร้างประโยค ถาม-ตอบ เกี่ยวกับห้องเรียนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

A: Where have you got science?

B: I have got science in the science room.

A: Where is your maths class?

B: It's in the classroom.

ครูให้นักเรียนฝึกถาม-ตอบพร้อมกันทั้งห้อง จากนั้นแบ่งนักเรียนเป็น 2 ฝ่ายเพื่อฝึกเป็น A และ B ในการถาม-ตอบ

กิจกรรมขั้นฝึก (Practice)

- นักเรียนจับคู่เพื่อฝึกการถาม-ตอบเกี่ยวกับตารางเรียนและห้องเรียน โดยให้นักเรียนเลือกวิชาที่จะถาม คู่ละ 2 วิชาจากนั้นก็ฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับวิชาที่เลือกตามโครงสร้างที่ได้เรียนในขั้นนำเสนอเนื้อหา

5. ครูให้นักเรียนเตรียมตัวก่อนฟัง โดยอ่านประโยคที่กำหนดให้ใน Worksheet 1.2 : Ex.1 : Listen, look and match. อย่างคร่าว ๆ

กิจกรรมขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ครูเปิด Audio soundtrack 1.2 ให้นักเรียนฟัง ดังนี้

Audio soundtrack 1.2

Jack has got glasses and a white jacket. Where is Jack?

Henry has got a pencil and a maths book. Where is Henry?

Emma has got short hair. She's got a flower. Where is Emma?

Catherine likes sports. She's got P.E. Where is Catherine?

John likes books. He's got lots of books. Where is John?

นักเรียนฟัง Audio soundtrack 1.2 อีก 2-3 ครั้ง และดูรูปภาพห้องเรียนใน Worksheet 1.2 Ex.1 ประกอบการฟัง จากนั้นจึงลากเส้นจับคู่ชื่อคนกับสถานที่ในห้องเรียนให้ถูกต้อง และช่วยกันเฉลยคำตอบ

6. นักเรียนอ่านประโยคที่เรียงถูกต้องแล้วทั้ง 5 ประโยคร่วม ๆ กัน จากนั้นครูสุ่มเรียกนักเรียน 5 คนให้อ่านคำตอบที่ถูกต้องอีกครั้ง คนละ 1 ประโยค
7. นักเรียนทำ Worksheet 1.2 : Ex.2 : Listen and fill in the gap. โดยให้ฟังบทบรรยายเกี่ยวกับห้องเรียนต่าง ๆ ในโรงเรียนและเติมคำศัพท์ที่หายไปตามที่ได้ฟัง

กิจกรรมขั้นสรุป (Wrap up)

8. นักเรียนทบทวนคำศัพท์ที่เรียน โดยดูรูปภาพห้องเรียนใน Power point และดูคำที่กำหนดให้ในกรอบ แล้วนำคำศัพท์ดังกล่าวไปเติมลงในช่องว่างที่สัมพันธ์กับภาพ เสร็จแล้วจึงช่วยกันเฉลยคำตอบ

1. library	2. science lab	3. classroom
4. art room	5. music room	6. Gym

9. ครูพูดคุยกับนักเรียนทุกคนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ในช่วงนี้ว่าเป็นอย่างไร พบปัญหาอะไรบ้าง มีคำ กลุ่มคำ หรือประโยคใดที่นักเรียนคิดว่ายังใช้ได้ไม่คล่อง เขียนสรุปบนกระดาน ครูน่านักเรียนอ่านคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเหล่านั้นอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 3

กิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

- นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 คน จากนั้นให้นักเรียนฟังเพลง How do you go to school แล้วช่วยกันเรียงเนื้อเพลงให้ถูกต้องตามลำดับ เสร็จแล้วช่วยกันเฉลย จากนั้นครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่าในชั่วโมงนี้ นักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับวิธีการเดินทางมาโรงเรียน

How do you go to school?
I go to school by bus.
History is on Monday.
I don't like that much.
How do you go to school?
I go to school by bike.
Music is on Wednesday.
That I really like.
How do you go to school?
I go to school by car.
English is on Friday.
That's the best by car.

<https://www.youtube.com/watch?v=e2FHylPXuLY>

กิจกรรมชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

- ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันบอกรูปแบบต่าง ๆ ในการเดินทางมาโรงเรียน ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน ดังนี้

by car	by bus	by bicycle
a pick-up truck taxi	by motorcycle	by electric bicycle
by scooter	by minibus	by train

ถ้านักเรียนเดินมาโรงเรียนหรือมาโดยทางเท้า เราใช้คำว่า “on foot” หรือ walk จากนั้นครูให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์และให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง

ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนเดินไปถามเพื่อน 5 คน ถึงวิธีการเดินทางมาโรงเรียน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องให้ตรงตามคำตอบ ครูเขียนรูปแบบบทสนทนา ดังนี้

รูปแบบ

A: How do you come to school?

B: I come to school by (vehicle).

ในขณะที่เดียวกันนักเรียนก็เป็นผู้ตอบคำถามเช่นกัน ครูเดินดูและสังเกตการณ์ใช้ภาษาของนักเรียน ครูเปิดสไลด์ ตัวอย่างการรายงานผลการสำรวจให้นักเรียนดู

เช่น Decha, Nipa and Waree come to school by bicycle. Sak, Chok and Nimon come by car. Paeng comes by pick-up truck taxi . Lek, Noi and I walk to school.

จากนั้นครูสุ่มนักเรียน 3 คน ให้ออกมารายงานผลสำรวจหน้าชั้นเรียนด้วยประโยคง่าย ๆ

กิจกรรมขั้นสรุป (Wrap up)

- นักเรียนทบทวนคำศัพท์และประโยคที่เรียนด้วย Mime เกม แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แล้วให้เลือกตัวแทนออกมาแสดงท่าทางการเดินทางมาโรงเรียน ให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มที่เหลือช่วยกันถาม กลุ่มใดถามได้ก่อนได้คะแนน โดยให้นักเรียนถามเพื่อนด้วยประโยค Do you come to school by.....? ถ้าเพื่อนถามถูก คนที่แสดงท่าทางต้องตอบด้วยประโยค Yes, I do. แต่ถ้ายังไม่ถูกต้องตอบว่า No, I don't. แล้วให้คนอื่นถามต่อจนกว่าจะได้คำตอบ Yes, I do. จึงจะได้คะแนน
- ครูพูดคุยกับนักเรียนทุกคนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ในชั่วโมงว่าเป็นอย่างไร พบปัญหาอะไรบ้าง มีคำ กลุ่มคำ หรือประโยคใดที่นักเรียนคิดว่ายังใช้ได้ไม่คล่อง เขียนสรุปบนกระดาน ครูน่านักเรียนอ่านคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเหล่านั้นอีกครั้ง

9. การวัดผลประเมินผล

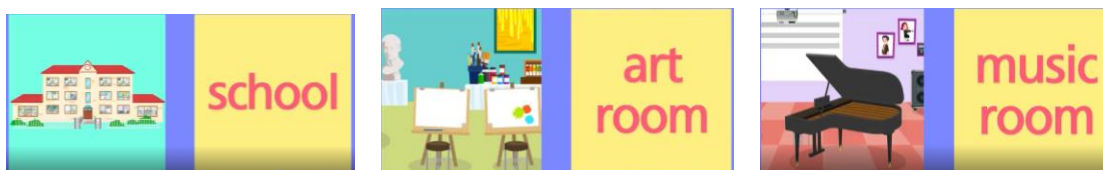
สิ่งที่ประเมิน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
เติมคำศัพท์ บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง ข้อความและบทสนทนา	ประเมินการฟัง	แบบประเมิน การฟัง	คะแนน 18-20 หมายถึง ดีมาก คะแนน 14-16 หมายถึง ดี คะแนน 10-12 หมายถึง พอใช้ คะแนน 0-8 หมายถึง ปรับปรุง นักเรียนต้องได้รับการประเมินใน ระดับคุณภาพดีขึ้นไปถึงถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน
- พูดโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล - พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และเรื่องใกล้ตัว - ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	ประเมินการพูด	แบบประเมิน การพูด	คะแนน 17-20 หมายถึง ดีมาก คะแนน 13-16 หมายถึง ดี คะแนน 9-12 หมายถึง พอใช้ คะแนน 0-8 หมายถึง ปรับปรุง นักเรียนต้องได้รับการประเมินใน ระดับคุณภาพดีขึ้นไปถึงถือว่าผ่าน เกณฑ์การประเมิน

10. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 10.1 สื่อนำเสนอ power point แผนฯ School Places
- 10.2 คลิปจาก Youtube นำเสนอคำศัพท์ : School
- 10.3 Flash cards : บัตรคำ บัตรภาพ school places
- 10.4 คลิปเพลง: How do you go to school
- 10.5 Worksheet 1.2, 1.3
- 10.6 Audio soundtrack 1.2, 1.3, 1.4
- 10.7 Handout 1.2
- 10.8 เกมทางภาษา KIM's game, picture reveal, matching game, mime game

แผนการจัดการเรียนรู้ School Places : Handout 1.2

Listen, point and repeat.

by bicycle

by train

by bus

by electric bicycle

walk/ on foot

by car

by motorcycle

by pick-up truck taxi

ประโยคในการถาม-ตอบเกี่ยวกับวิชาเรียนและสถานที่เรียน

A: What have you got on Monday?

B: I have got maths and science

A: Where have you got science?

B: I have got science in the science room.

A: Where is your maths class?

B: It's in the classroom.

ประโยคในการถาม-ตอบเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน

A: How do you go to school?

B: I walk to school. หรือ I go to school by bicycle.

A: Do you come to school by bus?

B: No, I don't. หรือ Yes, I do.

แผนการจัดการเรียนรู้ School Places : Worksheet 1.2

School Subjects

Ex.1 Listen, look and match.

1. Jack	is in the library.
2. Ben	is in the gym.
3. Emma	is in the science lab.
4. Catherine	is in the art room.
5. John	is in the classroom with Mr. Parker.

Ex.2. Listen and fill in the gap.

gym	art room	music room	science room	nurse's office
cafeteria	blackboard	teacher	students	classmates

School

Let's me show you around my school. There is a school bus. This is my school.

There are gym, an art room, a music room, a science room, a nurse's office, a cafeteria, and many classrooms. We have P.E. class in the 1)..... We have art class in the 2)..... We have music class in the 3)..... We have science class in the 4)..... When you feel sick, you can rush in the 5)..... We have lunch in the 6)..... This is our classroom. We study together here. There are 7)....., chalks, desks, chairs, and the bulletin board. We learn a lot from our 8)..... We are good 9)..... These are my 10)..... My school is the best.

แผนการจัดการเรียนรู้ School Places : Audio Scripts

Worksheet 1.2

Ex.1 : Listen, look and match.

Jack has got glasses and a white jacket. Where is Jack?

Ben has got a pencil and a maths book. Where is Henry?

Emma has got short hair. She's got a flower. Where is Emma?

Catherine likes sports. She's got P.E. Where is Catherine?

John likes books. He's got lots of books. Where is John?

Ex.2 : Listen and fill in the gap.

School

Let's me show you around my school. There is a school bus. This is my school. There are gym, an art room, a music room, a science room, a nurse's office, a cafeteria, and many classrooms. We have P.E. class in the gym We have art class in the art room. We have music class in the music room. We have science class in the science room. When you feel sick, you can rush in the nurse's office We have lunch in the cafeteria. This is our classroom. We study together here. There are blackboard, chalks, desks, chairs, and the bulletin board. We learn a lot from our teacher. We are good students. These are my classmates. My school is the best.

Worksheet 1.3

Ex.1. Listen and match.

1. Jack goes to school by car.
2. Paul goes by bicycle.
3. Cathy goes by bus.
4. Jane walks to school.
5. Mike goes by train.

แผนการจัดการเรียนรู้ School Places : Answer Key

Worksheet 1.2

Ex.1 Listen, look and match.

1. Jack	is in the library.
2. Ben	is in the gym.
3. Emma	is in the science lab.
4. Catherine	is in the art room.
5. John	is in the classroom with Mr. Parker.

Ex.2. Listen and fill in the gap.

gym	art room	music room	science room	nurse's office
cafeteria	blackboard	teacher	students	classmates

School

Let's me show you around my school. There is a school bus. This is my school. There are gym, an art room, a music room, a science room, a nurse's office, a cafeteria, and many classrooms. We have P.E. class in the 1) gym We have art class in the 2) art room. We have music class in the 3) music room. We have science class in the 4) science room. When you feel sick, you can rush in the 5) nurse's office We have lunch in the 6) cafeteria. This is our classroom. We study together here. There are 7) blackboard, chalks, desks, chairs, and the bulletin board. We learn a lot from our 8) teacher. We are good 9) students. These are my 10) classmates. My school is the best.

Worksheet 1.3

Ex.1. Listen and match.

Ex.2. Class Survey : Ask your friends. (ขึ้นอยู่กับผลการสำรวจของนักเรียนและดุลยพินิจของครู)

A: How do you come to school? B: I come to school by (vehicle).

ตัวอย่าง

No.	Name	by car	by motorcycle	by bicycle	by scooter	on foot	by electric bicycle	by pick-up truck taxi	by bus
1.	Pannapron					✓			
2.	Warapron		✓						
3.	Pentor							✓	
4.	Suntiparp			✓					
5.	Thanapat	✓							

ภาคผนวก ข
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูด

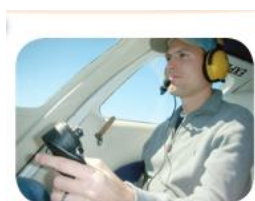
แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูด
(สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 1 : แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟัง

คำชี้แจง 1 : Listen and complete. ให้นักเรียนฟังข้อความจากไฟล์เสียง แล้วเติมคำศัพท์ในช่องว่าง

1. David comes to school by
2. Mark to school.
3. May and Anna come by
4. Peter comes by
5. Ken comes by
6. I come by

คำชี้แจง 2 : Listen and write. ให้นักเรียนฟังข้อความจากไฟล์เสียง แล้วจับใจความว่าแต่ละคนทำอาชีพอะไร แล้วเติมคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของบุคคลนั้น ๆ

Danny

1.

Mei

2.

Tom

3.

Joey

4.

Carlos

5.

Martha

6.

คำชี้แจง 3 : Listen and choose the correct answer. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากไฟล์เสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. What time does Dan get up?
 - a. At 5 o'clock
 - b. At 6 o'clock
 - c. At 8 o'clock
 - d. At 11 o'clock

2. What does Dan do after breakfast?
 - a. He goes to swim.
 - b. He goes to the gym.
 - c. He meets his friends.
 - d. He goes to university.

3. What does Dan do after classes?
 - a. He has dinner.
 - b. He watches T.V
 - c. He goes to the gym.
 - d. He goes to the pool.

4. What does Dan do after dinner?
 - a. He watches T.V
 - b. He goes to the gym.
 - c. He goes to the pool.
 - d. He meets friends at the café.

5. What time does Dan usually go to bed?
 - a. At 8 o'clock
 - b. At 10 o'clock
 - c. At 11 o'clock
 - d. At 12 o'clock

คำชี้แจง 4 : Listen and choose the correct answer. ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากไฟล์เสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

Item 1-2 : Conversation between Pook and Win.

1. What does Pook want to be when she grows up?
 - a. She wants to be a writer.
 - b. She wants to be a photographer.
 - c. She wants to be a football player.
 - d. She wants to be a basketball coach.

2. What does Win want to be when he grows up?
 - a. He wants to be a taxi driver.
 - b. He wants to be a sport player.
 - c. He wants to be a football player.
 - d. He wants to be a basketball coach.

Item 3-5 : Conversation between Emily, Mary and Mary's mother.

3. What does Emily want to be when she grows up?
 - a. She wants to be a designer.
 - b. She wants to be a reporter.
 - c. She wants to be a sculpture.
 - d. She wants to be an architect.

4. What does Mary's mother do?
 - a. She is a designer.
 - b. She is a reporter.
 - c. She is a sculpture.
 - d. She is an architect.

ตอนที่ 2 : แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการพูด

คำชี้แจง 1 : ให้นักเรียนทำงานคู่ สทนาถาม-ตอบเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อขอและให้ข้อมูลของตนเองและเพื่อนตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับวิชาที่ชอบและไม่ชอบพร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ
 - What is your favourite subject?
 - Do you like.....?
 - Why do you like.....? / Why don't you like.....?
2. ข้อมูลวิชาเรียนและห้องที่เรียนวิชาต่าง ๆ
 - What have you got on.....?
 - Where have you got.....?
3. ข้อมูลวิธีการเดินทางมาโรงเรียน
 - How do you go to school?

คำชี้แจง 2 : ให้นักเรียนศึกษาประโยคที่กำหนดให้ แล้วพูดบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเองอย่างน้อย 8 ประโยค

1. I get up at
2. I have breakfast at
3. I go to school at
4. I have in the morning.
5. I have lunch at
6. I havein the afternoon.
7. After school I
8. I go home at
9. I do homework
10. I have dinner at
11. After dinner I
12. I go to bed

คำชี้แจง 3 : ให้นักเรียนทำงานคู่ สนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพของสมาชิกในครอบครัวเพื่อนและอาชีพที่เพื่อนอยากทำในอนาคตและเหตุผลที่อยากทำอาชีพนั้น ๆ โดยเลือกใช้โครงสร้างประโยคเป็นแนวทางในการสนทนา ดังนี้

A: What does (สมาชิกในครอบครัว) do?

B: He / She is (อาชีพ) .

A: Where does he/she work?

B: He/she works in (สถานที่ทำงาน) .

A: What do you want to be in the future?

B: I want to be a (อาชีพ) .

A: Why do you want to be (อาชีพ) ?

B: Because I (เหตุผล) .

Audio Script : แบบประเมินความสามารถในการฟัง

คำชี้แจง 1 : Listen and complete.

This is the survey of our group. David comes to school by bus but Mark walks to school because his house is near the school. May and Anna come by train. Peter comes by bicycle. He rides with his brother. Ken comes by car. His father drives him to school. I come by bicycle because I like riding my bicycle.

คำชี้แจง 2 : Listen and write.

1. Hi! I'm Mei. I interview and talk to people.
I work at a TV station. I am a reporter.
2. Good morning. I'm Danny. I work at the airport. I fly a plane.
I'm a pilot.
3. My name's Martha. I work at a shop in the city. I see lots
of people. I'm a shop assistant.
4. Hello! I'm Tom. I work at the police station. I help people.
I'm a police officer.
5. Hi! I'm Carlos. I love sports. I play football. I'm a football player.
6. Good afternoon. My name's Joey. I work in my car.
I like driving around the city. I'm a taxi driver.

คำชี้แจง 3 : Listen and choose the correct answer.

Interviewer : Hello, Dan.

Dan : Hi.

Interviewer : Can you tell me about your typical day in your life for school magazine?

Dan : Yes, sure.

Interviewer : So, what time do you get up?

Dan : Oh, I get up very early, I get up every day at 5 o'clock and go to the pool.
Then, I swim from 6 o'clock to 8 o'clock.

Interviewer : You get up at 5 o'clock. Wow, that's early.

Dan : Yeah, then at 8 o'clock I take a shower. I get dressed and have breakfast.
I have a big breakfast; cereal, toast, bacon and egg and orange juice.

Interviewer : What do you do after breakfast?

Dan : At 11 o'clock I go to university. I'm studying sport science.
And I have classes about 11 o'clock to 4 o'clock.

Interviewer : When do you have lunch?

Dan : I have lunch at about 2 o'clock at university.

Interviewer : What do you do after classes?

Dan : Sometimes, I go to the gym. Sometimes, I meet my friends at the café.

Interviewer : What time do you have dinner?

Dan : I have dinner at 7 o'clock. Then, I watch T.V. or go online. And I usually go
to bed at 10 o'clock.

Interviewer : Thanks, Dan. That's a busy day.

คำชี้แจง 4 : Listen and choose the correct answer.

Conversation 1 : Item 1-2

Pook : Hi, Win.

Win : Hi, Pook. What would you like to be when you grow up?

Pook : I'd like to be a photographer. What about you?

Win : I'd like to be a basketball coach.

Pook : Why?

Win : I love basketball. I want to teach others how to play.

Conversation 2 : Item 3-5

Emily : Hi. What would you like to be when you grow up?

Mary : Hi. I'd like to be a sculpture. What about you?

Emily : I'd like to be an architect.

Hi. What do you do?

Mary's mother: I'm a designer. I design beautiful dresses for little girls

like you and Mary.

Emily : Do you enjoy being designer?

Mary's mother: Yes, I do. I love designing clothes for children.

